

Smysl úderů NATO proti Rusku

 zvedavec.news/komentare/2023/01/9476-smysl-uderu-nato-proti-rusku.htm

Poté došlo k různým drobným útokům na různé ruské pohraniční posty a města v blízkosti ruských hranic.

A teď tohle v jeden den:

[Ukrajinský dron zasáhl energetické zařízení v Rusku – guvernér](#)

a

[Desítky mrtvých při ukrajinském útoku na ruské vojáky – Moskva](#)

Co zbylo z ruských kasáren v Makejevce po zásahu HIMARSEM

Nejprve se věnujme druhému titulku. Nejdříve je třeba říci, že se jednalo o jednoznačně legální cíl podle válečného práva: NATO zasáhlo ruský vojenský personál, a to je zcela legální cíl. Pokud se však podíváme jen o trochu hlouběji, uvědomíme si, že útok HIMARS byl jednoznačně veden západními „dobrovolníky/poradci“, tedy příslušníky NATO, kteří svlékli uniformu a jsou v utajení. Přesto se stále jedná o další přímý útok NATO na ruské vojáky.

[Poznámka: právě tento typ útoku HIMARS je velmi dobrý: přesné údery na křehké cíle. HIMARS má velmi dobrý dosah a přesnost, ale jeho hlavice jsou příliš malé na to, aby úspěšně zničily těžší cíle, jako jsou mosty nebo bunkry. HIMARS, zejména s podporou všech schopností C4ISR USA/NATO, představují velkou hrozbu pro všechny „měkké“ cíle, jako jsou v tomto případě dřevěné baráky].

Podotýkám, že jen nechápavý civilista by mohl očekávat, že NATO nikdy nic neudělá, nebude klást odpor, nepodnikne žádná protiopatření, nikdy neuspěje a nezasáhne Rusy, kteří byli v bolestech. Pravdou ve válce je, že nepřítel střelbu opětuje (alespoň ve skutečné válce, ne v protipovstalecké operaci proti výrazně podřízenému protivníkovi).

Ale co ostatní údery, zejména ty, které směřovaly na ruské území (jako tomu bylo před osvobozením ukrajinských regionů)?

Musíme si tedy položit základní otázku: jaký je cíl těchto úderů?

Začněme několika truismy:

Za prvé, žádný z těchto úderů nijak nezmění skutečný průběh této války. Stejně jako izraelské údery proti Libanonu nebo Sýrii (poslední z nich dnes zabil dva Syřany a poškodil zařízení). Zatímco však izraelské údery na Sýrii jsou vedeny z „psychoterapeutických důvodů“ (to jsem v minulosti vysvětloval MNOHOKRÁT), v případě úderů NATO, včetně těch „nevyhlášených“ proti Engelsovi, tomu tak není.

Za druhé, po každém z těchto úderů se mnoho lidí bude ptát, co s tím Rusko udělá. Precedentem je útok na krymský most, který dal Rusku záminku k vypnutí světel v Banderastánu. A ano, byla to zjevně jen záminka, protože tak masivní úderovou kampaň nelze rychle naplánovat a provést během několika hodin/dnů. Samozřejmou pravdou je, že Rusové byli zcela připraveni rozpoutat své údery dávno PŘED útokem na krymský most, ale že jim tento útok jako záminka (na rozdíl od *důvodu*) k úderu bohatě stačil.

A pokud vás to zajímá, Rusko stále provádí takové údery na denní bázi, včetně úderů se stovkami raket! O těchto následných úderech západní média téměř neinformují, protože 1) „Ze“ zakázal jakékoli snímky/videa výsledků těchto úderů a 2) informování o jejich skutečném rozsahu by podkopalo oficiální narrativ (včetně toho o tom, že Rusku dochází munice).

Přesto NATO nejedná jen proto, aby ukázalo, že může jednat. **Za těmito údery stojí skutečný vojenský účel. A není to „jen“ vyprovokovat Rusko** k nějaké reakci (ne v situaci, kdy již dochází k desítkám a dokonce stovkám ruských raketových úderů denně).

Válka už probíhá, Rusové už bojují na velmi dlouhé frontové linii, ruské vzdušné a kosmické síly už útočí na cíle po celé Ukrajině, tak co ještě provokovat/vyvolávat?

Tvrdím, že Rusové zatím neudělali pouze jednu věc, a tou je operace s kombinovanými zbraněmi v plném rozsahu, kterou ruský generální štáb zjevně připravuje. A protože je téměř jisté, že k této rozsáhlé ofenzívě dojde, **jediné, co by takové údery NATO mohly ovlivnit, je načasování útoku.** A protože neexistuje žádný způsob, jak by tyto (bodové) údery NATO mohly ruskou ofenzívu oddálit, jejich jediným možným cílem by bylo, aby k ní došlo dříve.

Proč by NATO chtělo ruskou ofenzívu spíše dříve než později? Ve všech svých ostatních akcích se anglo-sionisté snažili tuto válku co nejdéle protahovat, tak proč by chtěli, aby Rusové zaútočili raději dříve než později?

Protože ruský generální štáb před útokem čeká, až se všechny „kachny seřadí“. Proto se NATO snaží donutit Rusy k předčasnemu datu útoku a zcela logicky se tak snaží zabránit tomu, aby byly všechny zmíněné „kachny“ „seřazeny“. Jinými slovy, NATO se snaží donutit ruský generální štáb tím, že zvyšuje tlak na Kreml, aby „konečně začal jednat“.

Snaha donutit nepřítele k předčasnemu útoku dává z vojenského hlediska dokonalý smysl (stejně jako snaha převzít iniciativu a vnutit nepříteli své tempo).

Tomuto úsilí výrazně napomáhají následující kategorie:

- Civilisté, kteří nerozumějí válce.

- Infantilové, kteří se rozhořčují pokaždé, když NATO úspěšně zasáhne ruské cíle.
- Západní (falešní) „přátelé Ruska“, kteří mantricky opakují, že „Putin je slabý/nezodpovědný/naivní/fill_the_blank“.
- Západní PSYOPS, kteří chtějí v ruské veřejnosti šířit FUD (strach, nejistotu a pochybnosti).

Tyto čtyři skupiny tvoří poměrně hlasitý dav, který se chová přesně tak, jak chtějí anglosionisté.

Jak efektivní jsou tyto snahy NATO?

Zde je třeba zmínit hluboký kulturní rozdíl mezi ruskou a západní společností: většina Rusů chápe válku mnohem lépe než lidé na Západě. To platí pro civilisty až po generály. Důvodů je mnoho, ale jmenujme jen některé:

- Mnoho Rusů má vojenský výcvik (základní nebo pokročilejší).
- Téměř každý Rus ztratil během druhé světové války někoho z rodiny, a proto ví, jak je válka ošklivá.
- Ruská kultura, od knih až po filmy, je plná válečných příběhů, a to ne těch od Toma Clancyho, ale skutečných.
- Války v Čečensku, Chorvatsku, Bosně, Srbsku, Gruzii, Sýrii, Arménii a mnoho dalších konfliktů „poučilo“ ruskou společnost o bolestivé realitě války.

Na rozdíl od halucinací (falešných) „přátel Ruska“ na Západě mají „strelkovci“ a další různí „alislámisté“ v Rusku jen velmi malou přitažlivost a důvěryhodnost pro ruskou veřejnost. Jednoduše řečeno – Rusové věří Surovíkinovi (a Putinovi!) mnohem, mnohem, mnohem více než těmto hysterickým FUDerům, protože instinktivně cítí, že to, co je potřeba, není hněv, ale soustředění.

Závěr:

NATO se opravdu usilovně snaží donutit Rusy, aby se zapojili do „harmonogramu NATO“ a vymanili se z plánovaného harmonogramu. Dalším prospěšným vedlejším efektem takovýchto úderů „pouze pro optiku“ je poskytnutí odůvodnění blbcům v Kongresu, aby do amerického MIC vložili ještě více peněz.

Pokud jde o donucení Ruska k útoku za neoptimálních podmínek, to se nestane. Ani Putin, ani Šojgu, ani Gerasimov, ani Surovkin nejsou typy, které by na hysterii reagovaly akcemi „jen pro optiku“ (stačí se podívat na jejich tváře, myslím to vážně!). A to platí i pro celý generální štáb.

Plně souhlasím s těmi, kteří stejně jako Macgregor avizují velkou ofenzívu kombinovaných zbraní letos na jaře, ale ta se uskuteční, až se Putin rozhodne, ne až si to bude přát NATO. Právě teď ruský mlýnek na maso působí Ukrajině takové ztráty, že opravdu nemá smysl, aby ho Rusové zastavili. Ale dříve nebo později i to nakonec přinese klesající mezní výnosy a do té doby budou ruské síly (kolem Ukrajiny jsou tři) plně připraveny, vycvičeny, vybaveny a připraveny k útoku.

Velkou neznámou (pro nás, Rusové už to pravděpodobně vědí) je, co NATO udělá, až k této ofenzívě dojde. Můžete si být jisti, že „nejlepší“ mozky (relativně) v USA pracují na následujícím úkolu: jak vyvolat kontinentální válku, aniž by se do ní přímo a oficiálně zapojily Spojené státy?

Na to nemám odpověď, váš odhad je stejně dobrý jako můj :-)

Nějaké návrhy?

Making sense of NATO strikes against Russia vyšel 2.1.2023 na thesaker.is. Překlad v ceně 514 Kč Zvědavec.